

„Таймс“ надрукував статтю А.М.Розентола

Нью Йорк. — Відома і почитається „Нью Йорк Таймс“ помістила у виданні з 4-го грудня ц.р. добру статтю свого співробітника А.М.Розентола під заголовком: „Дякуємо вам, пане Горбачов“.

Автор, який має великий досвід з ділянки закордонної політики і підсвідомості, завдав собі трішки стислого проаналізував інтерв'ю Михайла Горбачова, генерального секретаря ЦК КПРС, яке він дав телекореспонденту Ен-Би-Си Томові Брокову і яке було передане тут у З'єднаних Штатах Америки у понеділок, 30-го листопада, а також з незначними скороченнями про дружину советського керівника Раїсу, у Советському Союзі.

„Якщо у вас були будь-які сумніви чи ілюзії щодо стратегії і планів М. Горбачова і його заповідженої перебування та політики „гласності“, не обманюйте його у неясностях. Він сказав все, а може навіть більше, як можна було від нього сподіватися“. Автор статті, очевидно, має на увазі згадане інтерв'ю, під час якого М. Горбачов був ширший і з собою і комуністичної ідеології, яка не передбачає жадної демократизації теперішньої комуністичної тоталітарної системи. Вони, тобто керівники СССР, шукають тільки виходу з положення з konieczности, щоб зменшити витрати на коштовне озброєння, перекинувши їх на поправу економіки.

Якщо однак експерименти не будуть успішними і СССР повернеться на старі шляхи, „ми матимемо змогу повернутися до інтерв'ю Т. Брокова і послухати, що нам говорив теперішній советський керівник“. Завдання Горбачова не є розв'язувати усі проблеми спільно, займатися збільшенням еміграції, поширенням сво-

боди, людськими правами тощо. Його головною ціллю є радше поправити і зміцнити існуючу систему під домінацією комуністичної партії. Відважний малярський письменник, спростувавши книжку М. Горбачова про передбачені зміни і советську „демократизацію“, назвав візію його системи „оксамитною тюрмою“.

Демократія? В ніякому випадку „ми не дозволимо на існування інших політичних партій крім комуністичної, яка подбала про розв'язку усіх проблем політичного, економічного, громадського, медичного й іншого характеру“. Зміни? Зміни в такій системі все можливі, каже автор. Все, що було обіцяне, або дане сьогодні, може бути відкликано завтра.

Немає сумнівів, М. Горбачов належить до числа найбільш інтелегентних і рівночасно хитрих лідерів Советського Союзу від часів Йосифа Сталіна, — пише Розентол. І так довго, як він сидітиме на кріслі генерального секретаря ЦК КПСС, він буде диктатором Советського Союзу. „Тільки у випадку, як хтось з американців забуде, або хоче забути про те, він сам (М. Горбачов) пригадав нам у своєму інтерв'ю на телевізії“, — каже у своїй розумній аналітичній статті А.М. Розентол.

ДОПОВІДЬ Г. ЛУЖНИЦЬКОГО

Нью Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка влаштує тут у власних приміщеннях при 63 Четверта авеню, доповідь п.н. „Народна христологія України“, яку у суботу, 12-го грудня ц.р., в годі 5-й по полудні, вилосить д-р Григор Лужницький.

Мгр О. Луцький видужує у лікарні

Філадельфія. — З Філадельфії повідомили, що мгр Олександр Луцький, співробітник „Свободи“, ветеран-дивізійник, суспільно-громадський діяч, видужує тепер у шпиталі після сіпну крові у правій нозі. Поки що лікарі ще не вирішили, які будуть жити протизаходи і чи будуть переводити

операцію. Приятелі і знайомі можуть контактуватися з О. Луцьким у шпиталі телефонуючи на число (215) 591-8242, або відвідати його у шпиталі Germentawm Hospital, Room 242, One Penn. Boulevard, Philadelphia, Pa. 19144.

У Великобританії хочуть судити воєнних злочинців

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як інформувє європейський кореспондент щоденника „Ньюдзей“ з 3-го грудня ц.р., уряд Великобританії, хочє змінити свою дотеперішню інтерпретацію закону відносно суду над воєнними злочинцями і має намір видати пропозицію до закону, яким можна перевести суд над підозрілими у воєнних злочинах колишніми нацистами. До сі ні один із підозрілих нацистів не міг бути суджений в тій країні, на підставі закону, що не дозволяє судити тих, які не були англієськими громадянами в часі докозання злочину в іншій країні.

Тепер британські власті ідентифікували 16 осіб, що живуть на терені Великобританії і мають громадянство, які є на листі воєнних злочинців, що її виготовив Центр Сімона Візенталя і СССР. Усіх їх обвинувачують у вимордуванні тисяч євреїв та інших національностей в Литві, Латвії та Білорусі.

З початком 1987 року англійський міністер внутрішніх справ Даглас Гард дістав інформації з Центру Візенталя про 17 нацистів, які мали б жити на терені Великобританії. Із них потверджено лише дев'ять. СССР дав свою листу воєнних злочинців із 34 іменами, з якої сім живуть у Великобританії як англійські громадяни. Більшість осіб на цій листі були литовської, латвійської та російської національності. Найважливіший на листі поданий СССР був литовець Антанас Гакас, що живе тепер в Шотлі і має від 1956 року громадянство.

Існує правдоподібність, як інформувє американський журналіст, що скоро цей додаток до закону буде офіційно запропонований урядом, хоча консервативні члени є проти цього. Вони вважають, що така зміна у 40 років після закінчення війни може служити лише бажанні пімсті і тому не є в душі англійського народу.

В Маямі починають святкування Тисячоліття

Маямі, Фла. — Тут у неділю, 13-го грудня ц.р., в українській православній церкві св. Миколая відбувається започаткування святкування Тисячоліття Хрищення України. Ого 10-й ранку протопресвітеріо. Степан Білак відслужить Святу Літургію, Мольбеня подяки і посвячення води.

По закінченні Богослужень відбудеться програма з доповіддю про 1000-ліття Хрищення України, співповідь про українську церковну спадщину, виступи хорів, деклямації тощо. Сестрицтво св. Ольги матиме продаж кави і солодкого печива.

Вийшов новий каталог Академічного Видавництва

Енгланд, Кольо. — Українське Академічне Видавництво (УАВ), Енгланд, Кольорадо видає тут найновіший каталог видань.

Цей вичерпний каталог містить на 32-ох сторінках 70 заголовків з повними анотациями, уривками з рецензій та коротким життєписом авторів. Включені не тільки видання УАВ, тобто наукові праці про Україну в англійській мові, як наприклад, зменшена „Історія української літератури“ покойного проф. Дмитра Чижевського в перекладі, але й кілька інших установ.

Знаходяться тут вперше публікації Канадського Інституту Українських Студій при Альбертському уні-

верситеті в Едмонтоні, в англійській та українській мовах, між ними найновіші та запропоновані видання. Їх можна тепер в ЗСА набути тільки від Українського Академічного Видавництва. Дуже цінний додаток до каталогу УАВ — це Енциклопедія України (ЕУ) за редакцією с.п. проф. Володимира Кубійовича та редколегії в складі відомих науковців. Це безперечно найважливіший довідник про Україну в англійській мові. Вже є на складі перший том (букви А—Ф), який з'явився в 1984 році, а другий том (букви Г—К) вийде в світ на початку ювілейного 1988 року. Замовлення на другий том (по знижній ціні до кінця року) приймається в канцелярії УАВ.

Багато ілюстрований, великого формату каталог поділений на 10 частин. На внутрішній обгортці знаходиться вступне слово, де коротко подано видатичний профіль УАВ та опис розвитку видавництва з початків його заснування 15 років тому. Дві сторінки присвячені ЕУ, а чотири новим і запропонованим виданням. Більшу частину каталогу займають раніше видані книжки з таких ділянок: історія, мова, література і етнографія, мемуари політичних науки і економіка та українці в Канаді. Крім того, на сторінках каталогу УАВ знаходяться „Журнал українознавчих студій“ з Канади, „Карта України“ В. Кубійовича та А. Жуковського з Мюнхену та серія коротких наукових досліджень інституту в Едмонтоні. При кінці міститься покаж

(Фото: ред. З. Снілик)

Народним Союзом і під патронатом Крайового Комітету Тисячоліття Хрищення в Україні. У суботу, 28-го листопада група організаторів концерту, на чолі з головою фундації д-ром Зеноном Матківським і головою

КОНЦЕРТ В ЛІНКОЛЬН ЦЕНТРІ ВТІШАЄТЬСЯ ПІДТРИМКОЮ ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКИХ ПАСТОРІВ

На відвідинах в пастора В. Домашовця (сидить, перший справа): (зліва) Ліда Блюс, Марта Андріук, Орест Федаш, Надя Матківська, Марта Федорів, д-р Юрій Солтис, Ярослав Снілик, Роман Осадчук. Біля пастора сидить д-р Зенон Матківський.

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Пастори Олександра Гарбузюк і Володимир Домашовець, голова і генеральний секретар Всеукраїнського Євангельсько-БAPTISTСЬКОГО Братства, заслухавши інформації про запланований на неділю, 14-го лютого 1988 року концерт в Ейвері Фі-

шер Голд Лінкольн Центру в Нью Йорку, схвалили і поблагословили цей заду популяризації української релігійної музики в неукраїнському світі мистецькими силами науковців рівня. Концерт, як відомо, влаштує фундація ім. Мазепи у співпраці з Українським

УКРАЇНЦІ Й ІНШІ ДЕМОНСТРУВАЛИ У ВАШІНГТОНІ

Вашінгтон. — Газета „Нью Йорк Таймс“, а також багато інших газет, радіо і телевізійних станцій, поінформували своїх читачів і глядачів у вівторок, 8-го грудня ц.р., про іншу анти-советську і антигорбачовську демонстрацію, ядро якої творила велика українська група з численними транспарантами, прапорами, чорними домовинами, гучномовцями і масою летючок які інформували перехожих не-українців про ціль демонстрації, про повнезалежність комуністично-московським імперіалізмом України й інших народів, знищення інтелектуальної верстви на протязі 70-ох років панування комунізму, Великий голод в 1932-33 роках тощо.

Згідно з твердженнями Українського Інформаційного Бюро тут, в демонстрації з'являють участь біля 2,000 українців. Були теж чисельні інші групи, зокрема афганці. „Нью Йорк Таймс“ признає, що українська маніфестація була добре організована, наголошувала в першу чергу політичні гасла, називала Михайла Горбачова таким самим „різником“ повнезалежних народів, як були його попередники на пості генерального секретаря ЦК КПСС, а сам договір про редуцію та відтягнення ракет середнього і близького засягу „трянським дерев'ям конем“, який має за завдання, продістатися до середини, американського суспільства і починати розкладати його на усіх щаб-

лях. Вкінці українські демонстранти, серед яких було багато молоді, що було дуже помітне на телевізійних екранах, випустили в повітря сотні чорних балонів, як символ смутку за долю українського повнезалежного народу і туги за тими, які ще й досі змушені перебувати за колючими дротами численних советських концтаборів, тюрем і психіатричних заведень КГБ. Українська демонстрація закінчилась на 16-й вулиці, біля советської амбасаді, але поліція у збільшеному числі не допустила демонстрантів під будинок, який був забарикадований.

Як сказано, крім українців демонстрували ще в'єтнамці, афганці, етіопці та різні інші групи, які домагалися всього: починаючи від зменшення оборонних бюджетів і кінчаючи на виділенні більшої суми грошей на дослідні проти хвороби АІДС. Організація консервативних жінок, яка нараховує понад 750,000 членств, підтримувала стратегічну оборону ініціативу президента Р. Регена, бо „власивно якімись засобами ми мусимо бути забезпечені проти комуністично-московських імперіалістів, які починають оточувати ЗСА з усіх сторін“, — заявила представниця цієї групи.

Українська група закінчила програму своєї демонстрації спаленням великого советського прапора і відспіванням обидох національних гімнів.

У СВІТІ

ДЕНГ ШАОПІНГ, КОЛИШНИЙ некоронований керівник Китайської Народної Республіки, а тепер радник у справі закордонної політики і перебуваючи китайської економіки, заявив під час розмови з колишнім міністром закордонних справ Японії Есіо Сакураї, який у приватному характері відвідував Китай, що він вже раніше запрошував генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова відвідати КНР, але поставив був передумову, щоб Советський Союз зжив свого впливу в'єтнам, щоб цей вивів свої окупаційні війська з Камбоджі і покінчив живити мілітарну силу для своїх імперіалістичних цілей. Д. Шiaoпінг, який тепер відійшов на смертну, планує більше подорожувати, але до Москви поїде тільки тоді, як Камбоджа буде самостійна, — повідомило китайське пресове агентство Гсінгуа, яке, однак, нічого не згадує, що ініціатива про відвідання М. Горбачова в Пекіні вийшла від представників міністерства закордонних справ СССР.

СОВЕТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС повідомило, що в Чорнобиль почав працювати третій ядерний енергетичний реактор, який був пошкоджений вибухом на четвертому реакторі 26-го квітня 1986 року. У повідомленні, переданому з Києва, ТАСС наводить слова директора АЕС М. Уманця, який заявив, що усі три реактори працюють тепер нормально. В інформації також сказано, що чорнобильська енергетична станція випрокувала 165 біл. кіловатів електроенергії, при тому 14,5 біл. але після катастрофи. В загальному М. Уманець намагався заспокоїти населення України, Білорусії і СССР в загалі, що нуклеарна радіація в околиці Київської області є низькою і тому немає вже жадної небезпеки для населення, включно з околицями Чорнобиля. Він не сказав, однак, про наслідки, які переживає Україна після катастрофи.

З МОСКВИ ПОВІДОМИЛИ, що там незабаром з'явиться біографія письменника Бориса Пастернака, написана його сином Євгенієм. В інтерв'ю, яке дав кореспонденту ТАСС Є. Пастернак, говорить, що об'єм біографії охоплює приблизно 1,000 сторінок. До книги увійдуть численні фотознімки з родинного альбому і листи письменника.

СТОР ЛІГАЧОВ, ДРУГА після Михайла Горбачова особа в Політбюро, виступаючи на з'їзді французької комуністичної партії в Парижі, згадував про три, на думку західних політичних спостерігачів, важливі справи: підписання договору із ЗСА і далші переговори про редуцію нуклеарної зброї, започаткування переговорів про загальне роззброєння і критика європейських країн НАТО, які, мовляв, намагаються блокувати загальну советсько-американську співпрацю. На думку західних советологів Лігачов намагався створити в Європі атмосферу недовіри до ЗСА і спонукати принаймні деяких європейців, щоб вони домагалися виведення американських військових частин з європейського континенту. Відповідаючи на питання кореспондентів, чи можливо є перевести в Советському Союзі референдум польського яззку, Є. Лігачов відповів: „Нєт, ані тепер, ані в майбутньому“.

ПРОКОМУНІСТИЧНІ ТЕРОРИСТИ звільнили з полону полковника урядової армії Карльоса Карреньо Барреру, який попав в руки терористів ще 1-го вересня ц.р. і чільні офіційні чинники думали, що він став черговою жертвою вбивства комуністів. Несподівано для багатьох згаданий військовик з'явився в редакції однієї бразильської газети у Сан Павльо і назвавши свої прізвище, попросив, щоб йому допомогли навізати зв'язок з чилійською амбасадой. Обставини його звільнення покищо не відомі. Після його схоплення комуністи в Чіле ждали від уряду викупу в сумі двох міль. дол., але уряд взагалі відмовився вести розмови із захоплювачами. Підозрюють, що родина, продавши своє власне майно і дорібок полковника, викупила за значно меншу ціну свого родича.

М. ГОРБАЧОВ ПРИБУВ ДО ВАШІНГТОНУ

Вашінгтон. — У понеділок, 7-го грудня, коло 5-ої години по полудні генеральний секретар ЦК КПСС Михайл Горбачов прибув в американську столицю. На військово-повітряній базі Ендрюс М. Горбачова і його дружину Раїсу зустрічав державний секретар ЗСА Джордж Шульц. Увечері Дж. Шульц влаштував прийняття на честь М. Горбачова і його дружини. Це була єдина подія, запланована для гостя в перший день його перебування у Вашингтоні.

У понеділок рано, виступаючи на телебаченні, Шульц висловив оптимізм у зв'язку з майбутньою зустріччю на вершині. „Я вважаю, що буде досягнутий прогрес“, — сказав державний секретар, утримавшись, однак, від багатослівних заяв.

Велика доза оптимізму містилася у виступі речника управління інформації міністерства закордонних справ СССР Геннадія Герасімова, який в неділю і понеділок виступав у телевізійних програмах мережі Ей-Би-Си.

„Я бачу, що обі сторони виявляють бажання досягнути угоди про зменшення на 50 відсотків стратегічних озброєнь“, — сказав уже про майбутні угоди, вважаючи, що угода про ліквідацію ракет середнього і близького засягу буде підписана уже у вівторок, 8-го грудня. „Головний крок — наступний“, — підкреслює Герасімов, знову ж таки маючи на увазі не нинішній

договір, а майбутній.

Оптимізмом були проникнуті і телевізійні інтерв'ю шефа канцелярії Білого Дому Говарда Бейкера і секретаря Департаменту оборони ЗСА Френка Карлуччі. Перший висловив впевненість, що наступні зрушення у справі інтерпретації умов договору про протиракетну оборону (ПРО), підписаного в 1972 році президентом Річардом Ніксоном і генеральним секретарем Леонідом Брежнєвим. Досі Адміністрація Р. Регена вважає, що ці умови не забороняють випробування систем стратегічної оборонної ініціативи. Москва, навпаки, дотримується думки, що за умовами договору про ПРО не можна випробувати елементи протиракетної космічної оборони. „Це питання стане предметом для обговорення на зустрічі двох лідерів“, — сказав Г. Бейкер.

На думку всіх американських чинників, на переговорах з Горбачовим Р. Реген піднесе питання про порушення Советським Союзом прав людини. Шульц назвав цю справу „однією з важливіших“.

Представники Адміністрації Регена вважають, що в кінці весни або на початку літа наступного року Президент відбуде поїздку в Москву, де підпише угоду про зменшення наполовину стратегічних нуклеарних арсеналів.

В СССР планують змінити кримінальний кодекс

Москва. — Газета „Правда“ надрукувала інтерв'ю, в якому голова Верховного суду СССР Володимир Терєбілов ділиться думками про потребу пом'якшення нині існуючого кримінального законодавства.

На думку В. Терєбілова, це не всі жертви сталінського терору повністю реабілітовані. Лише за період від 1984 по 1987 рік Верховний суд реабілітував 240 невинно репресованих, однак треба розглянути ще тисячі справ. Терєбілов заявив, що від початку 1960-их років процес реабілітації і повернення чесного імені жертвам репресій був безпідставно припинений. Голова Верховного суду, „не бажаючи відставати від часу“, вважає, що і в правово-охоронній та юридичній системах необхідна термінова перебудова. „13,000 діючих народних судів повинні стати дійсно незалежними і більш відповідальними“, — сказав Терєбілов.

На запитання, як поєднати такий захід з існуючим досі твердженням, що „судді в СССР незалежні і підлягають лише законам“, Терєбілов визнав, що дуже часто партійні, урядові і адміністративні органи грубо вмішувалися в процес судочинства.

„Необхідні значні зміни, щоб забезпечити гарантії законності для обвинувачених“, — сказав Терєбілов і запропонував посилювати відповідальність суддів і слідчих за різного роду зловживання, а також розширити права і можливості адвокатів. Терєбілов запропонував значно підвищити оплату праці захисників і надати обвинуваченим право брати адвоката, починаючи з дня пред'явлення обвинувачення. За існуючими законами захисник признається або надається лише після закінчення слідства.

Терєбілов запропонував також обмежити термін ув'язнення для осіб, що перебувають під слідством, шістьма місяцями. Цей термін може бути потім продовжений лише рішенням Верховного суду республіки або Верховного суду СССР.

Повідомлення про роботу над зміною кримінального кодексу з'явилися і раніше. 9-го листопада міністер юстиції СССР Борис Кравцов повідомив про намір скасувати заслання як міру карі і різко обмежити кількість статей, що передбачають вищу міру покарання — позбавлення життє.

В АМЕРИЦІ

ДОН В. ВІЛСОН, СТОЯЧИЙ перед Декларацією незалежності та Конституцією ЗСА в ротунді Будинку Крайового архіву у Вашингтоні, був записаний в п'ятницю, 4-го грудня ц.р., як архівар З'єднаних Штатів Америки. Президент Роналд Реген у своїй короткій промові з цієї нагоди разом з гратуляціями сказав, що „вивчати американську історію — це в дійсності вивчати свободу“ та „побачити і зрозуміти“, як скоро це все можна втратити“ Д. Вільсон — 44-літній колишній директор президентської бібліотеки та архіву Джералда Р. Форда від часу її заснування 1982 року.

ЗГІДНО ЗІ ЗВІТОМ головного контролера Департаменту здоров'я та громадської освіти, шахрайство у головній допоміжній програмі Федерального уряду для матерей і дітей вносить майже один білйон дол. річно. Діяльність програми провадить спільно уряди федеральний, стейтний та локальний, однак уряд стейтний є відповідальний за вислідування всіх шахраїв.

АМЕРИКАНСЬКИЙ СЕКРЕТАР Ровдського стипендіального фонду Дейвід Александер, заявив, що 32 студентів із ЗСА, які отримали стипендії на студії в Оксфордському університеті, поділяють спільну характеристику, а саме „почуття обов'язку допомогти іншим“. Гарвардський університет має найбільше число 10, слідує Принстон з трьома студентами.

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda: (201) 434-0237. UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members: 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, невідповідні доцільності публікації. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор самостійно застеріг, доповнивши задоволену коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA \$15.00 річно. За зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Реген про Горбачова, Іран і вибори

У 35-хвилинній розмові президента Регена з трьома представниками телевізійних станцій, на яких надавано що розмову 3-го грудня ц.р., заторкнено надзвичайно широкий діапазон проблем. Президент відповідав дуже спокійно, інколи з гумором, вичерпно, не було у цій розмові ніяких драматичних моментів і не було теж з боку присутніх журналістів ніякого такого імпертиментного запиту, як це буває на пресових конференціях Регена. Президент заперечив закиди, що йому роблять у пресі, що він змінив своє становище супроти СССР. Він заявив, що він не відкликав свого колишнього вислову про СССР, як про "імперію зла". Проте ствердив, що Горбачов перший советський лідер, який погодився з ним, Регеном, на зустріч в Ісландії, що треба знівелювати всю атомову зброю. Боронив задуманий договір, що його має підписати з Горбачовим на другий тиждень у Вашингтоні, закинувши опозиціонерам цього договору, що вони просто не знають його подробиць, ані існуючої у світі ситуації. Поруч із призначенням для Горбачова, як того, що прагне реформ у СССР, та редукації існуючого арсеналу зброї, Реген переконаний, що Горбачов вірить у ту пропаганду, яку від кількадесяти років торочить комуністичний світ про Америку і західну демократію. Признав, що треба редукувати не тільки ракетну зброю, але довести до паритету конвенціональні збройні сили, бо тепер Советський Союз багатократно сильніший своїми моторизованими дивізіями, гарматами і літаками, ніж Західна Європа і цілий блок НАТО. Повторив теж давнє своє твердження, що співіснування Заходу з СССР буде тільки тоді можливе, коли в СССР існують людські права в західному, а не комуністичному розумінні.

Заторкнено теж так званий Іранський скандал звернувши увагу, що трансацію ведено не з Іранським урядом, а з приватниками аятолли Хомейні і виявлення їх прізвищ могло коштувати їм життя. Заперечив знову, наче би знав згори про передачу грошей за цю зброю нікарагуанським партизанам. Але мудро звернув увагу, що режим аятолли Хомейні не буде тривати вічно і що Америка мусить рахуватися також з можливістю дальших подій в Ірані, які вможливають покращання взаємин між ЗСА та Іраном.

Цікавою частиною цієї розмови була проблема найближчих президентських виборів. Президент висловився з найбільшими похвалами про віцепрезидента Джорджа Буша, але заявив, що поки конвенція Республіканської партії не призначить офіційного кандидата, він, Президент, буде зберігати неутральність щодо республіканських кандидатів.

Назавгал ця розмова могла видаватися блідо, але треба пам'ятати, що ситуація Рональда Регена дуже складна. Він має перед собою ще тільки рік урядування. Тому він мусить відчувати, що преса, Конгрес і союзники ставляться до нього гірше, як тоді, коли почав урядувати чи на початку своєї другої каденції. Він має проти себе демократично-ліберальний Конгрес і мусить рахуватися не тільки з ворожими йому демократичними лібералами, але й із правими консерватистами. Це напевне на їхню адресу він говорив, коли заперечував, наче би йшов на якийсь "компроміс" із Горбачовим. Він логічно аргументував, що краще розпочати хоч би малу редукацію стратегічної зброї, чи продовжувати переговори з зброєноснім загрозою третьої світової війни. Тому Реген мусить у своїх заявах і відповідях журналістам лавірувати і бути дуже обережним. Він не може дозволити собі на таку буфонаду, як Горбачов чи нікарагуанський сандіністський диктатор Ортега, тим паче, що він мусить мати також на увазі, що своїми виступами не пошкодити своїй Республіканській партії у наступному році. Не можна теж забувати, що Регенові вже 76 років, перейшов кілька операцій за час свого урядування у Білому Домі і кілька криз, у яких треба було зберігати лапідарні нерви. Коли підсумувати всі ці аспекти, то треба до виступу Регена в минулому тижні ставитися лагідно та справедливіше.

Можна сформувати питання так: реформи чи пропаганда, правдиві наміри чи замилювання очей?

Советський устрій безнадійно скомпромітований, скомпромітована ідеологія ЦК Горбачова буде продовжувати міцно триматися усіх засобів продукції без них, бо несласно загине. Притому, не можна померити психічного стану советського суспільства, яке виховане советською школою і советською пропагандою. Це суспільство виявляє ворожість до приватної ініціативи і до селян-колоністів та до продуктів їхньої праці з присадибних городів.

Партія довгі роки виховувала безініціативність, страх чимось виділитися серед натовпу. Люди погрозили у "моральному комфорті" — ми нічого не можемо, партія може все. "Партія веде" — як співає Павло Тичина. Суспільство також виявляє ворожість до тих, кого партія ще не потрапила знівелювати. Люди виявляють заздрість і погорду одночасно до тих, хто хоч трохи заможніший. Про багатство говорити трудно поза номенклатурою, яка живе краще як жили Великі князі за царського режиму. Правдою також є, що приватна ініціатива часом виявляє риси безгладності і хворобливий егоїзм. Посередній тій також падає на колгоспника, який продає дещо з малесенького приса-

Михайло Кучер

РЕФОРМИ ЧИ ПРОПАГАНДА?

дибного городу за ціну, вищу державної. У колгоспника можна купити доброї картоплі, яку уряд купує у Польщі, свіжий огірок чи помідор, яйце, або й курку. Власне на колгоспному селі затрималась хоч невеличка приватна ініціатива і того бойться режим та суспільство.

На Заході прийнято називати економічну систему СССР державним капіталізмом. Це може бути правильним, якщо признаємо, що економічна система Советського Союзу — не соціалістична.

Капіталізм — це використання більшістю меншості. Те саме маємо і в СССР. Тоді економічну систему краще назвати державним феодалізмом. Такий був устрій Росії до 1917 року і його припинила Жовтнева революція.

У СССР немає капіталізму, бо нема вільного ринку. Гроші в СССР не грають великої ролі, не таку як в капіталістичному суспільстві. Советські банки не мають регулюючої ролі. Ціни визначає "план" центру і їх підстава — не економічна, а політична. Хліб, бензин, помешкання — ду-

же дешеві. Медична опіка ніби безплатна. Існує величезна різниця у заробітній платі, є система привілеїв для номенклатури. Реставрація капіталізму заборонена системою. Не приходить до роздумів про найману працю. Заробити гроші поза державною працею практично неможливо. Досі було заборонено давати приватні лекції ("уроки") нестигаючим учням, заборонено направляти взути (советський ремонт). Кустарі-одиночки платять величезні податки. Унікальні плачені податків тяжко карасться.

І одночасно існує приватний ринок, підпільний. Клієнт "чорного ринку" дорожче платить не за сам товар, а за ризик. Чим більший ризик, тим більша ціна за товар.

Советські громадяни, вступаючи в економічні відносини, використовують державні установи для особистого збагачення. У СССР постійно не вистачає харчів, місць в ресторанах і харчівнях, місць у домах відпочинку, на курортах. Але завжди знаходяться місця у таборах смерті.

Люди після праці тратають багато часу на черги при

крамниціх. Вибір, що кому продати і кому не продати належить персоналові крамниці. Основа — взаємна вигода, послуга за послугою. Економічна інформація шириться дуже високо. Так як в Америці на біржі. Бажаючи товар безпечно сховати від непокірного пильного ока. Він відомий небагатом "до блату" (по знайомству).

У СССР немає самих необхідних товарів. У аптеках нема вати, термометрів, вітамінів. Нема паперу для друкарських машинок, паперу до опакування, нема стрічок до друкарських машинок, кальки. Нелегка проблема купити рушник, простирало, пелюшки, наволочку, зубну щітку, порошок до прання, смальований чайник — неясна жінка. Бажаючи купити, вона, якщо має знайомого в крамниці, або у букініста на "чорному ринку".

Сумна дійсність у СССР часом має елементи трагічного жанру. В Ленінграді є велика аптека на вулиці Держинського, яка чомусь називається ГПУ. В цій аптеці нема термометрів. Відомо, що до "братньої" Куби замість термометрів для людей посилають — кінські для ветеринарів. Коней на Кубі небагато. Невідомо якими термометрами треба міряти захоплення на Заході обійняками Горбачова.

Закінчення буде.

Асоціація Українсько-Американських Професіоналістів

— Вашингтонська група, улаштувала в дні 9-го, 11-го жовтня ц.р. 11-ти річну конференцію в столиці ЗСА — Вашингтоні. На конференції взяли участь 165 делегатів, половину із них репрезентувала Вашингтонська група. На цю конференцію був запрошений і автор цієї статті, як представник ДЦ УНР у скільці.

Характеристичною рисою цієї конференції був — її особистий склад. Переважна більшість учасників — молоді, яка народилась і здобула освіту вже в Америці. Кидалась у вічі численна та активна участь жінок-українок. Важливим фактом було і те, що велика частина делегатів займає відповідальні становища в урядових, господарсько-фінансових, культурно-освітніх та інших інституціях Америки.

Другою характеристичною рисою конференції була її ділова й актуальна програма, яка охоплювала 24 доповіді на різні певчі проблеми української спільноти в ЗСА, а одночасно і накреслення стратегії та планів праці на майбутнє. Головний фокус конференції був прихильний до відшукання найбільш ефективних шляхів та методів праці для здобуття належного місця і впливу української еміграції в Америці та для кращого розуміння української проблеми в офіційних колах Вашингтона.

Звідси спеціальну увагу було приділено організації

І. Самійленко

БАГАТОНАДІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ

ному походу антиукраїнських сил з метою знеславлення українського імені та руйну самостійницького і антикомуністичного табору українців у вільному світі, а зокрема ЗСА. В зв'язку з цим варто зупинитись на деяких промовіях, що їх виголошено на конференції, зокрема такі, як: а) акція Асоціації Українських Адвокатів в справі провокаційного антиукраїнського фільму "Собібор", б) видача українця-морця Мирослава Медведя совєтам, в) співпраця Асоціації Українських Адвокатів з Незалежною групою американських адвокатів (АВА) в справі зв'язків із совєтами для спільного бойкоту співпраці АВА з совєтськими адвокатами та для боротьби за права людини в СССР. Ці та інші доповіді і промови викликали багато запитів та живу дискусію так на залі конференції, як і на окремих панелях.

Варто зупинитись, хоч би коротко, на виголошенні промови деяких гостей цієї конференції, зокрема членів незалежної групи американських адвокатів в справі зв'язків із совєтами — Ореста Джейна та Пешенс Т. Гентворк, обоє жидівського походження. Остання у своїй палкій промові підкреслила, що ми, українці, ідентично є сильний народ, маємо в собі інтелект, талант і силу, що ми маємо

також, як вона висловились: "Великі здобутки, але не зміслює ефективно продавати", а це значить, що ми маємо багату історію, нестерпні страждання та поневолення, так у минулому, як і тепер, але якщо ми будемо мовчати про все те, ніхто не буде знати і розуміти нас. У вас бракує сильного комунікатора, говорила Гентворк, бракує належних публічних відносин і преси. Назовні. Ви мусите говорити, як один правду про себе, бо "В дійсності, говорила вона, українці ведуть боротьбу за ті права за які Америка боролась в минулому і бореться тепер".

Адвокат Гентворк отримала правничу освіту в Стенфорд університеті, але, за її словами, вона нічого не чула про Україну, а ті, що чула, зловинним чином, з переказів та друкованих праць жидівських істориків. І лише, тепер, розповідає вона, після студій голоду в Україні, чорнобілської трагедії, гітлерівської окупації України, процесу Дем'янюка, жертв Бабиного Яру та студій закону про "Національно-Культурну Автономію" в Україні часів УНР, "Ми дізнались, — сказала вона, — що Україна веде боротьбу за свою державну незалежність, що український народ страждає так само, як і жидівський народ. Ми є брати, говорила вона, ми потребуємо

спільної коаліції в боротьбі за спільні інтереси". Вкінці Гентворк заклала українців до спільної протестаційної демонстрації під час приїзду Горбачова до Вашингтона. В такому же дусі виголосив промову і адвокат Орест Джейна на цій же конференції.

Заслужено велике призначення групі українських адвокатів, які перевели глибоку дослідну працю для оскарження коломбіської телевізійної станції Сі-Бі-Ес за показ явного антиукраїнського фільму "Собібор". Дослідження показало, що на 700 таборів сторожів 100 були українці — військовополонені, що Україна понесла незлічені людські і матеріальні жертви у війні з нацистами, що нагороджені Московським орденом воєнних героїв 50 відс. складають українці. Однак, Сі-Бі-Ес показала лише українців, "бед", а росіян, "гуд" у фільмі... Кілька зустрічей українських адвокатів з адвокатами Сі-Бі-Ес скінчилося лише тим, що жидівський Конгрес звернувся до Сі-Бі-Ес з проханням не загострювати далі відносин з українцями в Америці.

На конференції була теж доповідь з ділянки політики, — зокрема місце та участь американських українців в урядових і законодавчих інституціях Америки, особливо у Вашингтоні, ефективність праці українського відділу в "Голосі Америки", остання Гельсінкська конференція у Від-

(Закінчення на стор. 4)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Володимир Баран

Маларська виставка А. Лисак в Дітройті

Багата в жанрі і тематичу виставка Андрія Лисака своїм логічним розположенням та організацією давала глядачів відразу легкий доступ до неї і тим самим можливість докладно познайомитися з кожною частиною. А було їх три.

Уже коротка розмова з мисткинем виявляла її як людину схильну до роздуму та аналізу таких важливих питань як відношення людини до Бога, людини до людини та ціль життя. Річ цілком природна, що свої роздуми та ідеї вона перенесла на ряд алегорично-символічних картин, які становили на цій виставці найважливішу частину її маларського доробку. Її сильним атутом є рисунок, колір мавить її менше. І тому ці картини-естапи, виконані сухою голкою, виявляють притишену, спокійну кольористику та винахідливу композицію, так кінцево потрібну, коли на одній картині є ряд сцен. Уже сама їхня назва дає ясну відповідь, що її цікавить "Родина", "Дорога життя", "Чотири музи", "Чотири чесноти". Впровадження ряду сцен на одній картині, тематично зі собою пов'язаних, практикували у нас, між іншим такі мистці як Козак (Його картини "Запорозька Січ", "Весілля"), та Курлик, коли ілюстрував своє життя. А. Лисак, в такій картині як "Чотири чесноти" впроваджує чотири різні теми і тут для прозорості, справа композиції наближає першорядного значення.

Другу частину її виставки творили ікони. Також і в них впадала в очі стриманість в уживанні кольорів. Вони лагідні, в брутально-золотистих барвах. Найбільш звертали увагу дві — осьмо-

кутні — випалювані на дереві. Чергування золотих та чорних площ викликало сильне враження своїм контрастом. І не зважаючи на вживання такої техніки як випалювання рисунку на дереві, лиця були відтворені ніжно та лагідно. Натомість мальовані ікони, відбигали від загальноприйнятого способу в зображенні Матері Божої та Ісуса. Лице Марії спрямоване на глядача, виявляло певну настороженість, готовість боронити дитину, якби передчуття майбутньої її долі. Відсутність вияву таких почувань як любов чи ніжність, на нашу думку, не доведе до популярності цього роду скульптури. Цікавим було зображення св. Духа, у формі голуба, в оточенні дванадцяти язиків, які символізували апостолів.

Пастелі та акварелі мають за тему природу. Вони спокійні та гармонійні, голосних контрастів у них немає. Віддані не імпресіоністичною манерою, сюжету виразно означені, площини такі як каміння відокремлені, відрубні. Навіть гори А. Лисак — це спокійні не хвилювані землі. Так і тут увага більше звернена на рисунок, як на багатство кольорів. Ця частина виставки виглядала як додаток, якому не присвячено багато уваги.

Обдарування мисткині не обмежується тільки до маларства. Свої думки на теми наведених раніше, вона вміло охоплює в форму поетичної прози, в якій оригінальність думки поєднується з красою слова. Читанням деяких з них, вона обдарувала присутніх при відкритті виставки.

Виставка А. Лисак відбувалася в галерії ЕКО, від 13-го до 22-го листопада.

Степан Мостенко

Мої незабутні Великі Мости

При головному шляху, що йде з Львова на Сокаль, розмістились Великі Мости, просторі й панівно, над річкою Ратою, — між густими лісами й мальовничими левадами. Два величезні дерев'яні мости вже здалека чванились своєю красою й збагачували панораму нашого малого міста.

Не раз і не два йшов я пішки із Жовки до Мостів, раділий, що відпочину від турбот шкільної лавки й перебільшеної опіки наших "бел'ферів" — учителів. Минав я В'язову, Туринку, Боєць, а там кілометрові стовпи вказували, що мост рідне місто вже недалеко. Через передмістя Запотькі я ходив до центру міста. Широкі й довгі вулиці Багно перетинали головний шлях

і прямувала в Старі Мости, залишаючи направо церкву, що вигідно вместилися на високій площі й радувала своєю архітектурною красою. У сусідстві була читальня "Провіт", ринок, вулиця на цвинтар, крамниці й фізйзерія Вас... ка. Ще півмилі на північ і я вже на другому мості, що одна вулиця (Шийкова) й наш гостинiec прощав Мости — губився в далечині Чорного Лісу.

Десятирічним юнаком емігрував я з Ярославщини і скоро став ревним "мостенцем". Мене полонила краса природи, український характер міста, товариська оглада молоді, а передусім національна свідомість і

(Закінчення на стор. 4)

Степан Куропась

ДО СПРАВИ УКРАЇНСЬКИХ МУЗЕЇВ

Не пригадую вже хто на зборах Українського Національного Музею у Львові, куратором якого був археолог Іларіон Свеніцький заявив: "Панове! Музей — це наше міністерство заграничних справ України, бо держава не маємо. Він має тим що збирає, каталогує, перешовує репрезентувати нас назовні як державну націю. На таку справу кишення української раші стану не може мовчати, мусить відозватися".

А сеньйор українського політичного світу посол до неіснуючої вже Австро-Угорщини Юліан Романчук зараз по ньому долає: "Цей Музей — це наше міністерство освіти і науки. Залежно від документів українського життя нас будуть судити свої і чужі".

Наведені голоси двох визначних українських політичних і громадських діячів свідчать, що справа музеїв не була в Західній Україні байдужою серед народу. Але музей — це наше дзеркало, це інституція, що має видатки, а не має прихідів, що без допомоги держави і громади є дефіцитним. Музей допомагає державі і громаді тим двома міністерствами, про які була мова. Але те ще не все. Заповнити музей можуть люди, що вміють збирати, опинити заховати і законсервувати експонати і пам'ятки культури, пам'ятники ставання української нації, документи визвольних змагань.

А документи збройних поривів важко збирати, коли окупант забороняє збирати, коли такі живі свідки постанови України до волі — як Білас і Данилишин — не могли знайти кландітні землі для своїх могил. Де вони? Українці під пануванням тих польських гараздів ще від Андрусівського миру, а навіть перед тим засідали український чорнозем могилами, що за Шевченком чорніють як гори та можуть говорити лише з вітром. Де ті свідки минулої запитував Шевченко, де той Богун? Могли розкопував москаль, а доляк забороняв походи на Мазівку чи Пікуліч біля Перемишля. Наша Церква ставила великий

опір державним правилам шляхетської Польщі, священні ки йшли з народом молитися на наші могили.

Нове покоління завдяки УВО і ОУН не хотіло лише сіяти греку у так, як їхні діди ходили спокійно наче волі після нашої прогрі по трьох роках війни України зі сусідами, які коли глянємо на найдавніші часи нашої історії все зазіхали на наші землі — крім могил на степах і цвинтарях залишилися багато реліквій нашої війни. Для дальших воєн аж до визволення, крім живих свідків інвалідів, треба заховати пам'ять для історії і зібрати пам'ятки в книгах биття.

Наші політичні, військові і громадські лідери довго розмовляли на тему, де схоронити все те музейне добро для майбутніх поколінь. Рішили, що як був у Празі студентом університету, заснувати Музей Визвольної Боротьби. Чому в Празі? Чехо-Словачина була для українців найбільше допоміжною, фінансувала наші гімназії, Подєбралську академію, Академічну Громаду, Вільний Університет. Хоч Прага і її уряд були дуже русофільські, але ми вибору, крім малої Лтви, що нам допомагала, не мали. За Прагою стояла Мала і Велика Антанта і хоч жевріла "надія" що колись прийде війна, Прага вважалась безпечною базою існування Музею. Уряд давав дотацію, Музей просперував фінансово, з цілого світу присилали музейні речі, приходили робітники які вміли порядкувати музеєм. Гітлер ще тоді малював картини, а Німеччина платила репарації.

Та як каже стрілецька пісня: "Десь війна взялася!" Американська Україна, що переводила збірки на Музей радилі його управи перенести Музей до Америки, бо це найбільш безпечне місце на світі. Голова ЗУАДК-д-р В. Галан поїхав до Праги на переговори з управою Музею і радив їй перенести Музей. Управа згодилася, але поставила такі умови, яких ЗУАДК не міг виконати. Ця установа шойно в пеленках не могла взяти чотирьох членів працівників і управи на свій стат, але згодилася на всі кошти Прага — вія — Нью Йорк. Так звітнував д-р Галан, який ще раз вернувся до Праги з фінансовою допомогою, де був підписаний договір, забрати Музей до Нью Йорку, в якому треба було знайти приміщення. Музейні експонати не можна на даху мету тримати в шухлядах чи картонних і треба перевірити, відкрити, що потрібно більше місця, а тим більше гроша. В часі Світової Виставки в Чикаго

(Закінчення на стор. 4)

Наша, дітройтської метрополії, українська жертвенна громада мала можливість показати свою відданість і любов до свого рідного, до своєї історії: особливо до надходячої Тисячоліття Хрищення України. Незвичайно дорога та історія, освятчена виниками героїчних людей, їхнього невтомного працею і талантом. Освячена подіями, боротьбою. Подвигами княжих воїнів-лицарів.

Люди з близьких і дальших околиць збирались дружно, щоб побачити своїх рідних і приятелів-науковців, що заповили говорити про рідне і дороге, величне християнство України. Своєю присутністю громадяни дітройтської метрополії намагались довести, що вони гідні кращої долі, тому їх привела сюди вища сила, несласана любов до свого минулого. В кожного з них квиток в руках на сто, двісті, п'ятсот, а в багатьох і на тисячі доларів. Всі вони з однаковою увагою вслухались у дзвінке Тисячоліття, що провинулося. «Повість давніх літ» та успішністю запланованого Гарвардського Проекту. І слухали присутні уважно про літописи, про описи людського буття наших предків, про минуле і сучасне та прийдешнє. Заслуга в цьому місцевому Комітету Гарвардського Проекту, який запросив науковців, щоб поділились своїми думками з українською громадою, що ентузіастично захоплена працями Гарвардського Проекту.

Голова Комітету Ярослав Дужий відкрив вечір. Привітавши дорогих гостей, він сказав присутнім дещо про підготовку цієї події й виголосив вступне слово. Згодом запросив о. д-ра Севастіана Саболу, CBB, провести молитву. Отець, сам поет, він же Зореслав, своєю молитвою увів слухачів в інший світ. Прекрасне слово виголосив голова метрополітального комітету Тисячоліття Хрищення України д-р Павло Джуль, в якому був вислів щасливого задоволення і призначення великому почину, яким є Гарвардський Проект. З черги організації референт комітету Ольга Дужа привітала теплими і широкими словами першого доповідача проф. д-ра Омеляна Прицака, який навістив епоху минулого, перейшов до сучасного і довше зупинився над завданнями, які стоять перед науковцями і завданнями української спільноти. В його мові можна було відчув поважну озброєність, глибоке знання своєї теми і тонкість аналізу історичного матеріалу. Професор глибоко проник в суть історичного матеріалу і дійшов аж до винятково важливого документу, до Конституції Шіліпа Орлика, чим незвичайно захопив присутніх. Пізнавальний і перетворюючий принцип історіософії став головним чинником у передаванні минулого, що може і відбувалося в безперервній боротьбі проти-лежностей. Професор ви-знає себе як прояв історичного процесу, з одного боку, а з другого, матеріал відкритості як активну, діючу силу, що не володіє, як автором, але він володіє нею, тією силою, і ходом всього історичного процесу, що не кожен історик одуховлений цими здібностями. Головним завданням його — вивести істину напівзабуття і продовжити дійство давніх подій, адя-гнених у нові шати.

Вперше до нас загостив учений з Голландії, відомий славіст, знавець східних культур Європи, який почав працювати над Корпусом Хрищення України — д-р Вільям Федер. Голова Комітету Ярослав Дужий представив його присутнім, як нашого приятеля і знавця епохи хрищення та літописних джерел. Доповідач д-р Федер пояснив свою роль в працях при Корпусі, чим здобув собі довіру і задоволення, що він — справжній професіонал, широкі і об'єктивні без-решетя до того діла, до ма-теріалу давніх часів, на до-каз чого зачитував дещо про українську мову.

По вечері виступив проф. д-р Франко Синиш, наймо-лодший з учених, історик, викладач історії Гарвардського університету, якого науковий доробок є вже досить великий. Особливо він відомий тепер як зна-вець діла гетьмана Богдан-а Хмельницького та еру-дит у православному пи-таннях в Советському Со-юзі. Його представив Ми-хайло Бажанський. Мо-ва проф. Синиша зосере-джена була більше на ролі У-країнського Наукового Ін-ституту при Гарвардському університеті (УНІГУ) під що пору в справах надхо-дчого Тисячоліття і вклад молодшого покоління на-уковців у продовжуванні естафети старших учених. Сильне його акцентування було покладено на те, що ворожі нам чинники почали вже думати, що старше по-коління вимре і не буде кому продовжувати такого провалу українознавчих сту-дій, як у часи відродження. Однак вороги прорахува-лись, як ствердив проф. Си-нин. Він доказав, що мо-лодша генерація учених взя-ла на себе ті ж самі

обов'язки — продовжувати історичну традицію, може в новому одязі, але однако-во самостійного звучання. По-тім коротких ствердженнях професор Синиш виступив на ширшій обрії і виказав багато наукової індивідуаль-ності. Це знак його зовсім самостійного трактування історичних тем, пов'язаних з тисячоліттям. Естафета поколінь наочно здійсню-ється в особі молодого істо-рика проф. Синиша. Швидко підросла наукова сила і обсяг ще дає багато біль-ше праць величозного задуму, органічно пов'язаних з українським ґрунтом.

Після нього д-р Олександр Серафим, член Коміте-ту в Дітроїті, представив наступного доповідача д-ра Дональда Островського, співробітника УНІГУ, за-ангажованого в працях над 40-томним Корпусом У-країнської Християнської лі-тератури. В центрі його уваги є глибоке досліджу-вання і розкрити об'єктивну дійсність, істину правду про «Повість давніх літ», що є у «Початковому літо-писі», у Спиту Лаврентіє-ському. В кінцевому під-сумку доповідач дійшов до висновку, що через суча-сність можна буде об'єдна-ти світ минулого із світом прийдешнього. Глобальне звучання теми д-ра О-стровського є головним лейт-мівом першого циклу кня-жкої доби. «Повість давніх літ». Над цією темою до-повідач працює вже багато років. Доповідач з неймо-вірною послідовністю спо-бував накреслити перед слу-хачами свої роздуми. Ця розповідь д-ра Островсь-кого демонстрована була пе-ред слухачами об'єктивним збірником, вислід його комп'ютерної наслідки, що стане невідомою основою його майбутньої праці над літописними шедеврами княжкої доби. Сучасник го-ворить про «ясне сонечко», про дивний світ легендарно го Бояна і давніх часів і пере-дає майбутнім поко-лінням естафету минулих епох. Відрада являє. Тема зворушила слухачів.

Член Дітройтського Ко-мітету інж. Микола Лав-рин представив Богдан-а Струтинського, д-ра сла-вістики, який, як співробіт-ник УНІГУ, працює тепер над перекладами творів давньої української християнської літератури, особливо по-лемічної. Його підсумки власних публікацій вже досить багаті. «Ресурт його друкованих праць нарахо-ує кілька десятків наукових рецензій. Науковці, сказав доповідач, є неустрашними, вони свого таки досягнуть, представлять світові закри-вану українську велику ду-ховність, забуту, як «Палі-нодія» та інші скарби, за-небані часом.

На цьому і було закінчено цикл наукових доповідей. Деякі доповідачі старались передати свої міркування

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, що терористичний напад палестинців на ізраїльських воїнів у прикордонній полісі між Ізраїлем і Ліваном трапився 25-го листопада, ця справа не сходить із сторінок преси. Про неї говорять і дискутують також на вищому рівні, тобто в урядових колах, а головне військово командування переводить докладне слідство, щоб встановити, як могли два терорис-ти застрелити шість і поранити сім воїнів. Допитують в першу чергу тих воїнів, які тримали службу і не замітити, як палестинці перелетіли на «Глайдері» кордон. Військова радіостанція повідомила, що від того часу військово скріпило нагляд усіх кордонів держави.

ДЕМОКРАТИЧНИЙ КАНДИДАТ на президентську номінацію конгресмен Річард Гепгард з Мізури у своїй виборчій кампанії видає справу нового закону, який примусив би правдавців мати для своїх працівників хороше забезпечення. Гепгард пропонує, щоб так мінімальне забезпечення покривало лікарські та шпитальні рахунки, вагітність і дітей та ментально хворих. Таке забезпечення для кожного працівника повинно бути в сумі 3,000 дол. річно.

Станична Старшина Платової Станції в Нью Йорку повідомляє українську дітячу Нью Йорку та околиці, що в суботу, 19-го грудня 1987 р. о год. 2-й по пол. в приміщенні Платового Дому в Нью Йорку 144 Друга Авеню загостить СВАТІЙ МИКОЛАЙ

Небесна Канцелярія буде відкрита у Платовому Домі від год. 10.00 ранку. У будні приймають по одному подарункові для кожної дитини.

ТИСЯЧОЛІТТЯ І ОБОРОНА ІСТОРИЧНОЇ ПРАВДИ

Заходом Балтиморсько-го Комітету для відзначен-ня Тисячоліття Хрищення України відбулася в Балті-морі 25-го жовтня ц.р. до-повідь д-ра Богдана Ф. Корчмарика на тему «Тися-чоліття Хрищення в У-країні та оборона історичної правди». Доповідь ця була однією з тих, що їх Комітет запланував для української громади Балтимору. Вечір відкрив д-р Андрій Леміш-ка, голова місцевого Ко-мітету Тисячоліття, коротким словом, в якому пригадав думки Папи Івана Павла II, висловлені поляком Дітро-ту про те, що вони в діаспо-рі лише тоді мають право називати себе поляками, коли підтримуватимуть зв'язки з рідним народом та зберігатимуть свою іден-тифічність. На думку д-ра А. Лемішки, ці думки відно-сяться і до українців у діаспорі, особливо тепер, коли нам треба не тільки відзначити Тисячоліття, але й обороняти цю велику спадщину перед «заклан-ністю північного сусіда, пе-реконуючи в нашій правді наше довілля. Згодом дал-ше програму вечора вів д-р Ярослав Шав'як, голова культурно-освітньої комісії Комітету Тисячоліття.

Д-р Богдан Ф. Корчма-рик, історик та дослідник життєвих процесів «єро-пейського сходу, Київської Русі, козащини, автор праць на тему цих періодів історії, дійсний член НТШ, УВАН та Українського Іс-торичного Товариства, на під-ставі коїх численних доку-ментів (літописів, мап, ци-тат з історичних докумен-тів, які у формі брошур да-в в у руках слухачів), довів слухачам, що Київська Русь була могутньою імперією в тогочасному політичному укладі. Саме цей шлях росту і могутності довів до акту Хрищення в 988 році для духовного і культурного скріплення держави. На жаль, згідно доповідей, ко-ли вже в ті далекі часи свої чужі вважали Київську Русь імперією, а її володарів імпе-ратором чи царем, ми, укра-їнці, ще сьогодні говоримо про князівство, князя тощо.

могутню молитву Владико неба і землі на закінчення першої частини програми. На другу частину скла-дається ораторія Маріяна Ку-зана «Неофіти» (до слів Т. Шевченка), що й буде світо-вою прем'єрою творця цього українського композитора з Франції, який буде на кон-церті.

Організатори концерту вже розповсюдили по стей-тах східного побережжя ЗСА афіші і летючки, вико-нані мисткинею Христи-ною Зелінською з Філадель-фії. Деякі особи і групи з дальших громад ЗСА і Ка-нади планують приїхати на концерт.

Квитки є вже в продажу, їх можна замовляти в Ей-вері Фішер Гол, тел.: (212) 874-6770, а квитки на кон-церт і прийняття після нго-го — на число (201) 376-1748. Ці квитки, в сумі 250 дол., можна відтягати від податку.

На прохання диригента і хору концерт буде повторе-ний в Атланті в неділю, 28-го лютого 1988 року.

Вийшов...

(Закінчення зі стор. 1)

Цілий каталог виготовле-ний в двох краках. Мис-тська обкладинка в сріб-них та бурчачкових тонах прикрашена знаменитими графіками покійного Якова Гніздовського (деякі знахо-дяться в середині катало-гу, за дозволом оформле-ння відповідає мист Тетяна Гасцька-Винар.

Каталог УАВ можна на-бути безкоштовно, зверта-ючись на адресу: Ukrainian Academic Press 6931 South Yosemite St. Englewood, Co-lo. 80112.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ проголосив, що Пана-ма наказала З'єднанім Америкі негайно стрима-ти діяльність своєї Агенції міжнародного розвитку в Панамі, закрити приміщення і забрати американських працівників та їхні родини в Панамі. Цей наказ є відплатою Уряду президента Регена за стримання економічної та військової допомоги Панамі після того, як в червні ц.р. юрба вулиця напала на американську амбаса-ду в Панамі ситі. Панамське розпорядження затримає 48 американських урядників та їхні родини, як також і біля сотні панамських працівників агенції.

ся на землі чудські, мордов-ські, рязанські, ростовські і суздальські, але в жодному випадку не на московські, бо таких земель до часу утворення московського князівства в 1263 році не було.

На підставі цих дослідів д-р Б. Корчмарик випро-важує нову схему історії Ки-ївської Русі. За цією схемою Київська Русь не була ко-лискою трьох братніх на-родів і тому початки роз-витку російського народу треба пов'язувати з моско-вським князівством, а не з суздальським, що було частинною Київської імперії. Ростовські і суздальські області ще під кінець XIV століття були незалежними князівствами, які згодом силою поглинула Москва. Московське князівство роз-вивалося шойно по розвалі Київської Русі. Самі росій-ські історики стверджують, що московський народ тво-рився в московському кня-зівстві шляхом злиття мон-голо-татар з «слов'янізова-ними» угро-фінами і до тих теренів в той час не вжива-ла назва Русь.

На закінчення своєї до-повіді прелегент ствердив, що оборона нашої історич-ної правди буде лише тоді успішною, коли ми на під-ставі джерельних матеріялів зуміємо відмежувати корін-ну Русь від колоніальних земель та доказати світові, що формування російсько-го народу тісно пов'язане з московським князівством, яке постало в другій полови-ні XIII століття, та з пере-

мішуванням слов'янізова-них угро-фінів з монголо-татами. Інакше чужинці і далі трактуватимуть історію України і Росії під одним газлом, а Хрищення України вважатимуть за вмовлюванням москво-ської пропаганди ювілеєм ро-сіяні.

В оживленій дискусії по доповіді взяли участь чи-сленні слухачі. В ній пору-шено питання, чи росіяни мають право відзначати 1000-ліття Хрищення. На думку доповідача, відос-редкові тенденції суздаль-ського князівства були ли-ше внутрішніми проблема-ми Київської імперії. Су-здальське князівство не да-ло початку московському, воно існувало ще під кінець XIV століття та було силою поглинене московським кня-зівством. Доповідач вважав, що росіяни, предки яких жили на землях Київ-ської імперії, мають право відзначити роковини Хри-щення Русі, подібно як і інші народи, але не мають права присвоювати собі тієї історичної події лише тому, що цар Петро I присвоїв московській імперії назву «Россія» при кінці XVII століття, яку примінова-ло до корінної Русі чужин-цями. Доповідач вважає, що ми можемо успішно від-бивати советські і російські спроби фальшування Тися-чоліття Хрищення Київ-ської Русі, якщо будемо добре ознайомлені з осно-вними джерельними матері-ялами і документами.

Б. С.

Український Музичний Інститут Америки
з глибоким жалем повідомляє Учителів, Учніх, їхніх Батьків і все Українське Громадянство, що дня 28-го листопада 1987 р. відійшла у Вічність

бл. п.

Ірена Решетилевич
півністка, співосновник Відділу УМІ в Дітроїті, відитва і всеціло віддана вчителька Музики.

ПОХОРОНИ ВІДПРАВИ ВІДБУЛИСЯ 28-го листопада 1987 року в Дітроїті, Мич.

Сестри та ближчі і дальші Родині складаємо щирі співчуття.

Управа УМІ в Дітроїті

З глибоким жалем повідомляємо, що бувший студент Політехніки у Вільямському Місті Данцілу

бл. п. дипл. інж.

Михайло Романець (Викричак)
несподівано відійшов у Вічність дня 29-го листопада 1987 р. і похований на кладовищі св. Марії у Філадельфії, Па.

ЗІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТІ!

Дружині Покійного, пані Марії, висловлюємо наше глибоке співчуття.

БУВШІ ТОВАРИШІ СТУДІЙ

Ділимось сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що в суботу, 28-го листопада 1987 р. у Львові відійшов у Вічність на 82-му році життя

бл. п.

професор-математик

ОСТАП Ф. ХИЧІЙ
колишній професор Української Гімназії в Станиславові, Української Гімназії в Яворові, Дівоного Інституту в Перемишлі, дін Ужгородського Університету, ректор матема-тичного факультету у Дніпрограді, Закарпатті, активіст театрального мистецтва у Львові і Станиславові, любитель спорту та суддя футбольної ліги, редактор математичних праць.

Залишив у смутку: дружину — МАРІЮ сина — ЯРОСЛАВА з дружиною НАДІЄЮ внука — МАРТУ й ОСТАПА сестру — ІРИНУ брата — ЯРОСЛАВА з дружиною КАТЕРИНОЮ в ЗСА

Просимо всіх, хто знав Покійного, згадати Його у своїх мислях.

Українська Вільна Академія Наук у США
має честь запросити на

ДОВОДЬ
Богдана Осадчука,
професора Берлінського Вільного Університету і довголітнього кореспондента „Нове Цюрихер Цайтунг“.

Тема доповіді:

ЗУСТРІЧ НА ВЕРШИНАХ
З ЕВРОПЕЙСЬКОЇ
ПЕРСПЕКТИВИ

Доповідь відбудеться

в суботу, 12-го грудня 1987 р., о 3-й год. по пол. у приміщенні будинку Академії, Мангеттен, Н. Й. 206 Захід 100-та вул.

LA MER RECORD COMPANY
PRESENTS
UKRAINIAN WORLDWIDE MAIL ORDER HOUSE
ASK FOR OUR FREE CATALOG OF OVER 100 PRODUCTS

— NEW RELEASES —

- Ron Cahute (Ukrainian Generic) \$8.00 (Christmas Carols) \$8.00 (Relax & Enjoy) \$8.00
- Charlvin Ochi II \$8.00
- Alex Holub (My Land, My Beloved Country) \$11.00
- Over 20 Ukrainian Video Selections
- Moya Marusia \$8.00
- New Dimensions \$8.00
- Trio Maksymovych \$8.00
- Yasmin \$8.00
- Darka & Slavko \$10.00 + \$1.50 shipping

AND MUCH MORE!
NOW AVAILABLE AT ALL UKRAINIAN STORES

WHAT BETTER GIFT THAN UKRAINIAN MUSIC FOR THE HOLIDAYS

10% OFF QUANTITIES OF 4 OR MORE CASSETTES OR ALBUMS ORDERED FROM LA MER RECORD COMPANY

LA MER RECORD COMPANY
111 JUNTINGTON PARK, ROCHESTER, NY 14621 USA
(716) 423-0155

Репортаж д-ра Святослава Шумського „Спостереження з Австралії“ („Свобода“ ч. 79, 80, 81 з 28, 29, 30 квітня), зокрема його завдання, що „більшість наших мистців і літераторів в Австралії перше всею зацікавлені нести правду про Україну, її культуру та історію поміж англомовне довкілля“ направили мене на думку написати про це одну ділянку праці жителів Аделаїди — про хороше містечко.

Одна група українців приїхала до Південної Австралії 25-го травня 1949 року. Подорож тривала цілих п'ять тижнів, а що на краблї були також особи з добрими голосами, а наші люди співати любили, тож сходилися й виявляли свою

Ще дещо про Австралію...

туту й сподівання у пісні. Приїжджик помістив тимчасово у перехідному таборі, яких 80 кілометрів від Аделаїди. Вкоротці їх повідомили, що з огляду на те, що вони — перший транспорт, який приїде зустрічати міністер іміграції. Почувши таку вістку, всі національні групи почали приготувати програму для виступу на сцені перед міністром.

Найбільше приготувалися литовці. Вони мали одного працівника в адміністрації табору й перші довідалися про планований приїзд міністра. Литовці, одна з найчисленніших груп се-

ред прибулих, організували хор, який налічував біля 40 осіб і навіть спровадили з Аделаїди солістку. Український хор складався з 16 осіб, однак мелодичність нашої пісні, гарне виконання й свіжі чоловічі голоси захопили публіку й хор виграв „першу рунду“.

Диригентом хору був мгр Йосафат М. Кліш, абсолютний високий торговельної школи у Відні. Хоча його нічого спільного з музикою не мав, але у нього було гарне музичне минуле. Вийшов з музичної родини. О. Василя й Амалії з Гладичів, хорову музику завжди любив і вже в гімназії співав уєсь час у хорі. Замовлюючи до музичного інституту ім. Миколи Лисенка, філія в Перемішлі, де брав лекції теоретичних предметів у д-ра музики Василя Витвицького. Після матурі переїхав до Львова і з 1936 року вчився сольовіспіву в державній консерваторії у проф. Романа Любинецького (оперного співака — ліричний тенор), там же продовжував науку теоретичних предметів і співав у хорі під батуютою директора консерваторії Солтиса. Пізніше, під час студій у високій школі у Відні, співав у студентському хорі під проводом Кирила Цепеня, а також у професійному квінтеті. Під час після війни співав у хорі відомого диригента Володимира Божики. Цей досвід дозволив йому взяти батуту в руки, коли члени управи української громади Південної Австралії, які приїхали дещо раніше й вже були організовані, запросили його на пост диригента хору, який ще навіть не існував. Рішення запало в таку шаласну хвилину, що вже 38 літ він провадить хор „Гомін“ з великою посвятою і зовсім безінтересно, хоч часто приходилося нелегко, бо заробіткова праця, родинні обов'язки й економічно-комерційні студії в університеті Аделаїди забирали багато часу й енергії.

Управа громади оголосила вістку про організацію хору й 8-го червня 1949 року в приватній хаті відбулася перша проба. Дальші проби відбувалися в домівах при різних австрійських церквах. Перший виступ цього українського хору відбувся після чотирьох місяців наполегливої праці (проби — тричі на тиждень) у програмі Мистецького фестивалю З'єднаних Націй у Тавн Голлі 20, 21 і 22 жовтня 1949 року і мав великий успіх. Англомовна преса дуже прихильно відгукнулася на виступ, а один з репортерів відважився навіть порівняти його до хору Донських козаків під диригентурою Жарова. У першій половині п'ятдесятих років різні австрійські харитативні установи прямо „розривали“ хор, запрошуючи на виступи.

За перших десяти років існування хор не мав сталої приміщення, не мав фондів, склад хору мінявся майже кожного року і це створювало несприятливі обставини для праці над репертуаром. Був також великий брак музичної української літератури, треба було тут і там позичати її це давало диригентові додаткову працю, бо мусів переписувати цілі партитури, а відтак окремо поодинокі голоси. Копіювальних машин тоді не було. Та чого не робиться за любові до пісні! Трохи пізніше прийшли посилки нот з України, від брата диригента. Нові пісні дуже захопили молодих хористів й вони радо приходили на проби, тим більше, що диригент умів своїм тактом і спокійною, вдалою заохотити й притягнути. Не зважаючи на невідради умов, хор працював регулярно, брав участь у всіх громадських імпрезах, відбув цілий ряд концертів

для української й міжнародної публіки. Мав також декілька виступів на радіо.

У 1956 році сформувалися два хори: чоловічий і мішаний, оба під тим самим диригентом. Від 1960 року „Гомін“ почав відбувати проби в новозбудованому Українському Народному Домі й від того часу число хористів почало зростати. Більшість нових членів походила з другої генерації, хор почав діяти з новим ентузіазмом. У 70-х і 80-х роках до хору вступило багато молоді, народженої в Австралії. Молоді хористи й хористи своїми свжими голосами й гарною повагою стали прикрасою хору, деякі стали солістами й співають досюг. Хор отже заступили три генерації. Наполеглива праця над репертуаром дозволила награти одну платівку, а в травні 1987 хор виступив у Сідней з двома дуже вдалими концертами. Хор має добре ім'я, звучить зіспівано й вирівняно, має добру дикцію, гарні динамічні ефекти й переходи, вміє виявити глибину й красу пісні; це насправду добре дисциплінована одиниця, яка налічує тепер 68 членів, а чоловічий склад — 28.

Радіовисильня Ей-Бі-Сі передавала три рази в коротких виступах (і награла на стрічку) українські пісні, наспівані хором „Гомін“. За кожним разом радіозаписи давали коротку історію й пояснення до пісень. Хор має запрошення від Ей-Бі-Сі на дальші передачі; мабуть, завдяки численним виступам „Гомону“ на різних міжнародних фестивалях Ей-Бі-Сі почала передавати час до часу українську хоруву й оперну музику. Тут хор зробив добре діло для прославлення нашого імені.

Репертуар хору дуже різноманітний: включав і народні українські народні пісні, музичні твори композиторів С. Гулажа-Артемовського, М. Лисенка, М. Леонтовича, К. Стеценка, О. Кошиця й новіших П. Майбороди, А. Кос-Антонельського, Г. Верьовки, І. Шамо, А. Гнатюшина, Г. Китаєвського і інших. Також виконував „Вечорниці“ П. Ніжинського, „Вулицю“ муз. обр. Ф. М. Колесса.

В хорі співав колишній член ансамблю Блудського баритон Андрій Теплий, колишній член хору Городенка Анатоль Вебстер (геройний тенор), іричний тенор Петро Яровий (взагалі перші тенори в хорі гарні), сопрано Іванна Будас (студіювала спів в Аделаїді), баритон Степан Місяло (член професійної оркестри), який виступав разом з хором у квінтетам вміло й дискретно і багато інших виданих членів.

Багато праці, часу й енергії віддали хорові аккомпаніатори, яких очевидно „Гомін“ завдячує велику частину своїх успіхів, а це: Леся Костишин, Юрій Дубовський, Ліда Діденко, Наталка Суходольська-Ковальська, Алла Майстренко, а останньо Євген Майборода.

Програму концертів часто веде Клавдія Рошко, вміло й з певною дозою гумору та поетичним забарвленням. Хор також запрошує до співучасті танцювальну групу „Голка“, яку провадить з успіхом Василь Лабаз. Але це вже інша тема.

З оригінального складу чоловічого хору залишилися сьогодні Олег Лукаш, Теодор Пасичинський, Іван Полатайко, Роман Шербань і диригент Йосафат М. Кліш.

Хор наближається до ювілею 40-ліття. Бажаємо всім членам і диригентові дальшої гармонійної праці, гарних успіхів, вдоволення й міцного здоров'я для продовження корисного діла!

Любов Цегельська

Багатонадійне...

(Закінчення зі стор. 2)

ні (доповіді Ореста Дайчаківського) та інші. Заслухано рівно ж доповіді асистента державного секретаря департаменту — Ричарда Шіфлера, представника Державної ради безпеки — Рудольфа Періна та представника Департаменту торгівлі з ділянці спільних зв'язків з СРСР.

У неділю, увечері на виїзному успішному бенкеті-конференції був створений з пожертв фонд для українців — стипендіатів для спеціальних студій проблем України.

Конференція була організована і переведена зразково. Вона носила діловий і добре скоординований характер — без групових партійних, ідеологічних забарвлень чи тенденцій. Ми час-то говоримо, що наша будучність у великій мірі зале-

жатиме від того, як буде підготовлена зміна. Таку надійну зміну я побачив і відчув на цій триденній конференції. При цій нагоді треба висловити признання президентів Ради директорів Вашингтонської Групи Професіоналістів Дарі Стець та всім членам цієї Ради за їх виїзні клопітну працю.

Моя участь на цій конференції була корисна і приємна. Вона дала мені можливість познайомитися ближче з молодим проводом українських професіоналістів, зацікавитися з представниками Уряду та гостями конференції і одночасно взяти участь і в нарадах самої конференції. Моє перебування у Вашингтоні я також використав для відвідин бюро для дослідження причин і наслідків Великого голоду в Україні в роках 1932-33, де я відбув догду конференції з директором цієї Комісії — д-ром Джеймсом Мейсі. Та про це іншим разом.

Мої незабутні...

(Закінчення зі стор. 2)

високий рівень культурного життя. Муравлиним гніздом була читальня, де все гомоніло від праці — про театрального гуртка, струнної й духовної оркестри, хор і народних танків молоді. Тож не дивно, що тут виростили місцеві таланти — актори, малюки, мистці пера (наші сакси і дюерри).

Майже ніхто з молоді не кувив, не відвідував шинків, а навпаки всі горнулилися до науки й корисної праці. В літній час відбувалися змагання відбиванки й копаного м'яча. На славному „Вирі“ плавали любительського спорту й першуні часті іздиди до Львова на Крайові Плавання Змагання. Ми були загорілими симпатиками „УСК „Україна“.

До справи...

(Закінчення зі стор. 2)

Україноцїтївався якийсь час, але зрозумів, що Інститут потребує для себе більше простору.

Музей тоді перенісся між своїх, де УКА, НТШ, УВАН, був зразу в „комірному“ відтак у спільні, власному домі, а тепер думав будувати великий дім, бо для доброї виставки музейних надбань потрібно простору. Музей є тепер власністю всієї громади Нью Йорку, має досвідчених працівників і вміє здобувати довіру й пошану всього громадянства і поза Нью Йорком, а що найважливіше вміє здобути гроші. Зі звітів „Свободи“ виходить, що гроші до каси плывуть рікою, а заявив мені один з фанатиків музейництва, що його я стріву у Лігйтоні під час Зїзду ОДВУ на оселі Ольжича, що попливуть лавиною. Якщо існує така певність, то будучність запевнена.

Про інші музеї, про які я згадував, мало мови в пресі. Для нах-треба постаратися добрих кореспондентів газет, щоб писали про ці музеї. Мовить навіть престижний колись Музей Каліфорнії в Онтаріо. Доки жив там і працював проф. Юліан Каменецкий який ради музейництва переїхав до Онтаріо, були звіти з праці. З його відходом у вічність, лишилися там його дружина, що її я стріву кілька разів на Сході, але не знаю чи вона ще там.

А як у Чикаго? Що робить метрополія Середнього Заходу? Колись друге місто по Нью Йорку щодо числа українців, тепер лишилося позаду Філадельфії. Чикаго колись змагалося з Нью Йорком за першество, але „встояти не було сили“. До війни експонатів різного роду Чикаго посилали до Праги або до Львова. Я сам висилав, та й знаю, що це робили й інші. Чикаго не пасе задніх щодо музейництва. Знайшлися люди нової еміграції, що вважали збирати музейні речі, старі газети, знімки і т. п. До мене приходив кілька разів покійний Ганкевич (ім'я забув) зі „шашинг бегом“ і забрав, що хотів і започаткував музей.

Цей музей винаймав приміщення а відтак знайшовся мешанат д-р Мирослав Сімонович-Сімен, який дав гроші на завадат і сплачував моргелж за дім для Музею, який має назву Український Національний Музей ім. Мирослава Сімоновича. Дім старий потребує ремонту, а що найважливіше замалий; треба поличок замість шухляд. Музей теж має щастя в нещасті, як і Нью Йорк. Може Чикаго буде мати касу Музею, до якого будуть напливати гроші рікою. Під теперішню хвилину Музей переходить „перестройку“. Колишній Дім УНСОЮзу купив Музей за 70,000, за старий дім може дістати ще 70,000. Новий куплений дім потребує перебудови. Будівельний комітет очолює інж. Архітект Юрій Ожга, відомий зі своєї праці в Пласті і пластових споруд на Оселях.

Кошторис перебудови виносить 750 — 780,000 доларів. оргівання, електричні і плломберські інсталяції збільшать кошти приблизно до одного мільйона.

Дві українські фірми архітектів Бераник-Попович і архітект Самбірський подали свої проєкти „перестройки“. Музейний будинок буде мати 3 поверхи, буде площа до паркування.

Що треба? Треба енергійного проводу, адміністратора і куратора, ну й звичайно уряду Музею. Як довідуєся участь жіноцтва Союзу Українок Америки і Українського Золотого Хреста запевнена. Кампанія за фондами слідує, оптимізм потрібний! Але як і всюди є песимісти і їм потрібно для гармонії праці. Вони кажуть: Для когось маємо видавати один мільйон? Що буде як нас не буде? Як пуерториканці і чорні, які живуть поблизу — нас змайоризують? Важко бути пророком і предвидити, що буде! Але козацька мудрість була: „Жать чи не жать а сіяти треба!“

СЕНАТСКА КОМІСІЯ фінансів односторонньо-одобрила підвищу в оподаткуваннях на 9 біл. дол., які більшістю затократимуть підприємства і громадян з високими річними приходами. В цілому цей законопроект має 18 податкових змін, з яких 16 є співзвучні з попередньо одобреним і прийнятим законопроектом Палати Репрезентантів. Передбачається, що тих 16 змін буде введено в життя вже з 1-им січня.

РЕЧНИК БАСТОНСЬКОЇ лікарні заявив, що післяопераційний аналіз не виявив жадних пістражових клітин у виділеній хірургічно передміжуровій залозі колишнього спікера Палати Репрезентантів Томаса О'Нілла. Сам пацієнт почувається краще з кожним днем.

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН КОВАЛЬ, член УНС Відд. 115-го ім. Т. Шевченка в Кентоні, Огайо, помер 25-го жовтня 1987 року на 60-му році життя. Нар. 1927 року в селі Стефкова, повіт Лісько, Зах. Україна. Членом УНС став 1973 року. Залишив у смутку дочок Юлію з дитиною, Марію з дочкою та сина Андрія. Похорон відбувся 28-го жовтня 1987 року на цвинтарі Сансет Гіллс в Кентоні, Огайо. Вічна Йому Пам'ять!

Петро Бабич, секр.

ДМИТРО СТРУС, член УНС Відд. 240-го ім. Е. Коновальця в Клівленді, Огайо, помер на 63-му році життя. Нар. 1-го листопада 1923 року в Україні. Членом УНС став 1982 року. Залишив у смутку дружину Любу, доньок — Марію з мужем, Ірину з мужем і Надю, чотири сестри і брата в Україні. Похорон відбувся 29-го жовтня 1987 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Пармі, Огайо. Вічна Йому Пам'ять!

Управа

ПАВЛО Е. ГОЛУБ, член УНС Відд. 174-го Т-ва Пласт в Дітроїті, Мич., помер 4-го листопада 1987 року на 31-му році життя. Нар. 1956 року в Дітроїті, Мич. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку маму і тата, бабуну, вуйка, тітку, кузінку, ближчу і дальшу родину в Канаді й Америці. Похорон відбувся 9-го листопада 1987 року на цвинтарі Евергрін в Дітроїті, Мич. Вічна Йому Пам'ять!

Атанас Слюсарчук, секр.

РАЙСА ЗВІЗДОРІК, член УНС Відд. 407-го в Торонто, Канада, помер 10-го липня 1987 року на 65-му році життя. Нар. 1924 року в Україні. Членом УНС став 1969 року. Залишила у смутку мужа і дочку. Похорон відбувся 13-го липня 1987 року в Торонто, Канада. Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ЗБОРИ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

неділя, 20-го ГРУДНЯ 1987 р.

Парма, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. Ів. Франка 334 Відд. о год. 12:30 по пол. в домі фінансового секретаря при 3324 Торрінгтон вул. в Пармі. Присутні члени і прибути і вірні заклади. — Б. Задорський, рек. секр.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

затруднений на повний час

ПРОДАВЦІВ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

із знанням української й англійської мов в округах:

КЛІВЛЕНДУ, НЬО ЙОРКУ, ПІВНІЧНОГО НЬО ЙОРКУ, НЬО ДЖЕРЗІ, ФІЛАДЕЛФІЇ І ЛІГАЙ ВЕЛЛІ.

Кандидати не мусять мати досвіду в продажах забезпечення. Ми подбаємо про їхній вишкіл, заплату і винагороду.

Це знаменита нагода для здібних і підприємливих осіб рости в УНСОЮзі і з УНСОЮзом в його зобов'язанні служити громаді!

Кандидати можуть зголошуватися на адресу:

H. P. Floyd, FIC.

National Sales Director

Ukrainian National Association Inc.

30 Montgomery Street,

Jersey City, N. J. 07302.

Tel.: (201) 451-2200

РІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних граніт, ставимо на цвинтарі св. Андрія в Банді Бруку св. Духа в Гемптон-бургу та інших

ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА

Cypress Hills

Monuments

Власник — українець

ВОЛОДИМИР

БІЛІНСЬКИЙ.

К. М. КАРДОВИЧ

О. ЛОБАЧЕВСЬКА

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (718) 277-2332

Відкрити кожного дня, в суботу включно, від 9 до 5 по пол.

неділю від 10 до 4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

ОНУФРІЙ ВЕРПРИК, член УНС Відд. 324-го Т-ва „Мир“ у Філадельфії, Па., помер на 72-му році життя. Нар. 14-го квітня 1915 року в селі Грабовець, Україна. Членом УНС став 1964 року. Залишив у смутку дружину Марію, дві дочки, трьох синів, сім внуків та дві сестри в Україні. Похорон відбувся 21-го жовтня 1987 року на цвинтарі св. Маріїна Факс Чейсі у Філадельфії, Па. Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН ЯНИК, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Іл., помер 2-го листопада 1987 року на 63-му році життя. Нар. 24-го січня 1924 року в Турії коло Самбора, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, дочку Марію Писко з мужем Роналдом, внука Браяна, сина Мірона, кузінку Онуфрію і Марію Боруту, братів Михайла і Олексія в Україні, та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 6-го листопада 1987 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна Йому Пам'ять!

Василь Семків, секр.

ВАСИЛЬ ДУТЧАК, член УНС Відд. 107-го ім. св. Івана Христителя в Гаммонд, Інд., помер 21-го жовтня 1987 року на 63-му році життя. Нар. 1924 року в селі Переволоча, Зах. Україна. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку брата Петра з дружиною Марією і Михайла з дружиною Пет. і сестру Наталю Кладочну. Похорон відбувся 24-го жовтня 1987 року на цвинтарі св. Хреста в Каламет Сіті, Іл. Вічна Йому Пам'ять!

Василь Ванжула, секр.

Всі НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ ВИДАННЯ одержите в АРЦІ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

УКРАЇНСЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЯЙ.

We have in stock a new book
by Roman Dublan:
"THE TRUTH ABOUT THE LIE"
SOVIET SPORTS REALITY
Published by the New Pathway Publishers, Toronto, 1986, printed by Harmony Press, pages 110. Price \$12.50.
Mr. Dublan has